



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. An B. Virgo purificatione indiguerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ruptione, penetrando. Membranzæ autem illæ in aliam materiam resolutæ, vel in alium locum, diuina vi transferri poterunt.

IX. Hanc ipsam ob causam SS. PP. tradunt B. Virginem purificatione non indignisse. Legimus sanè: *Et postquam impleti sunt dies Purgationis eius, secundum legem Moysi, tulerunt illum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino.* Impleti dies sunt quadraginta, vt ex legibus Iudaicis constat, & Ecclesiastica traditione. Et à natiuitate Christi, vsque ad illum diem, mansit B. Virgo in Bethlehem, legem Purificationis obseruans. Qua in re sanè & conuenienter egit. Vt enim par fuit, Christum, licet impurus ac peccator esset existimandus, legem circumcisionis seruare, ad humilitatem & obedientiam seruandam, omnemque scandali occasionem vitandam, ita & Matrem eius, ob eandem causam decuit purificari. *Esto itaque,* ait S. Bernardus, *o Beata Virgo, inter mulieres, tanquam una earum, nam & Filius tuus sic est in numero puerorum:* Etsi autem conueniens id fuit, tamen, necessarium non fuit, quia ratio seu causa huius legis, in Dei parente locum non habuit. Cùm enim lex illa lata sit, ob immunditiam corporalem parturientium, ex fluxu sanguinis prouenientem, iuxta illud: *Orabit pro ea sacerdos, & sic mundabitur à profusio sanguinis sui;* conficitur, Matrem virginem sub ratione legis non fuisse comprehensam. Siquidem & partus eius purissimus omniq; sordis immunis fuit. *Nihil in hoc conceptum, nihil in partu impurum fuit,* in Mariæ persona, ait S. Bernardus, *nihil illicitum, nihil purgandum, Nimirum, cùm proles ista fons puritatis sit, & purgationem venerit facere delictorum, quid in me legalis purificet obseruatio! que purissima facta sum, ipso partu immaculato?* Et Cyrillus Alexandrinus. *Quòd si is, qui Deus secundum naturam est, utpote unigenitus Dei filius, seruili forma indutus, sacraq; Virginis primogenitus appellari non dedignatus, semetipsum redemptionem pro omnibus tradidit: clarè patet, in quantam impietatem prolabantur Ariani, qui Deiparam Mariam ipsi sacrificijs, que pro puerperis ex lege offerri mos erat, opus habuisse asserunt.* Itaque quamuis purgationis dies ad beatam Mariam Virginem non pertineant, inquit Eusebius Emislenus, expectant tamen ipsæ

IX.
Luc. 2. 22.

Exod. 13. &
Leuit. 12.

S. Bern. serm.
3. de Purif.

S. Bern. serm.
3. in Missus
est.

Cyrill. Alex.
lib. 2. de fide.

Euseb. Emis.

donec omnes purgationis dies compleverentur, quos non sibi, sed alijs mulieribus lex constituerat. Non enim de ea dictum fuerat, omne sanctum non tanget, quæ ipsum sanctum sanctorum, in gremio tenebat, in sinu fouebat, & virgineo lacte nutrebat.

Quamquam igitur purissima Mater, extra legis huius causam fuerit, queri tamen potest, an saltem verba legis ad eam pertineant? Solent enim leges obligare, quamuis ratio earum, in particulari cesset. Quare licet absque macula esset, atque idcirco nulla purificatione indigeret, potuisset tamen verbis legis esse comprehensa. Quod tamen merito SS. PP. negant, quorum una sententia est, legi illi de Purificatione, non absque singulari Spiritus S. prouidentia & mysterio, addita esse illa verba: *Mulier, si suscepto semine, pepererit masculum, vt scilicet indicaretur, ea lege non esse comprehensam mulierem illam, quæ, absque suscepto semine, masculum esset paritura. Bene dixit, secundum legem Moysi, ait Theophylactus, nam, secundum veritatem nulla necessitate astringebatur: dictum enim est in lege, mulier, quæ suscepto semine conceperit.* Quæ mirè faciunt, ad Mariæ Dei Matris excellentiam gloriamque intelligendam. Perhonorificum enim fuit, admirandam huius virginis conceptionem, tanto antea tempore, à Moysè, prophetice fuisse indicatam, illamque ab hac lege exemptam, quæ tamen, ne scandalo esset alijs eam exceptionem ignorantibus, eidem esset obeditura. Hæc omnia, quia in alijs feminis, & cum dolore, & cum secundinis ac sordibus partum edentibus, non reperiuntur, faciunt utique Dei parentem his donis priuilegijsque singularem, & suspiciendam. Quotquot igitur puerperæ, in partu ciulant, quotquot indigent lauacris & purificationibus, testantur, aliam illam esse Matrem, quæ sine suscepto semine concipere, sine molestia vterum gestare, sine dolore parere, sine purificatione purissima semper Virgo potuit permanere. Ad cuius imitationem, permittum est ab Ecclesia feminis, vt, si velint, aliquamdiu possint ab ingressu templi abstinere, ac postea secum deferre prolem, vt pro ea preces ad Dominum fundantur. Quia tamen lex illa Mosaica de Purificatione, sicut & aliæ caerimoniales omnes veteris Testamenti, iam sunt antiquatæ, monendæ

serm. de Purificat.

X.

Orig. hom. 8. in Leuit. Rupert. l. 2. in Leuit. c. 12.

Theophyl. in Luc. 2.

Capit. vñic. de Purificat. Post part.